
2

3

י"ד נ"ב: **וְהָטָא אֶת־הַפִּית** / (וְהָטָא אֶת־הַפִּית)

בזקף קטן – בכתבי היד: ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה, ס"א ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ז. ~ ובדפוסים: מק"ג, רא"פ, לטריס, גינצבורג, קסוטו, ברויאר.

ברביע – בכתבי היד: ס"ה ס"ו ס"ח ס"ט ס"י ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ג א"ד א"ה א"ו א"ז א"ח א"ט א"י. ~ ובדפוסים: רוו"ה, קורן.

ט"ו ט': **וְכָל־הַמֶּרְקָב** / (וְכָל־הַמֶּרְקָב)

הכ"ף בקמץ – בכתבי היד: ט"א ס"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ח, ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ז ס"ז ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ג א"ד א"ה א"ו א"ז א"ח א"ט א"י. ~ ובדפוסים: רוו"ה, לטריס, גינצבורג, קסוטו, קורן, ברויאר. ~ וכן מוכח מהמסורה^{כ"ז}.

הכ"ף בפתח – בדפוסים: מק"ג, רא"פ. כ"ז.

ט"ו כ"ו: **אֶשְׁרֵי־תִשְׁקֹב** / (אֶשְׁרֵי־תִשְׁקֹב)

במקף מהפך – בכתבי היד: ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ח, ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ז. ~ ובדפוסים: מק"ג, רא"פ, לטריס, ברויאר.

בקדמא מהפך – בכתבי היד: ס"ה ס"ו ס"ח ס"ט ס"י ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ג א"ד א"ה א"ו א"ז א"ח א"ט א"י. ~ ובדפוסים: רוו"ה, גינצבורג, קסוטו, קורן. ~ וכן הוא בעין הקורא.^ל

ט"ו כ"ח: **וְסִפְרָה לָהּ** / (וְסִפְרָה לָהּ)

במרכא תביר – בכתבי היד: ט"ב ט"ג ט"ד ט"ה ט"ח, ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ז ס"ז ס"ז ס"ח ס"ט ס"י ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ג א"ד א"ה א"ו א"ז א"ח א"ט א"י. ~ ובדפוסים: מק"ג, רא"פ, לטריס, גינצבורג, קסוטו, ברויאר.

במקף תביר – בכתבי היד: ס"ו ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ז ס"י ס"א ס"ב ס"ג א"ד א"ה א"ו א"ז א"ח א"ט א"י. ~ ובדפוסים: רוו"ה, קורן. ~ וכן הוא בעין הקורא.

^{כ"ז} במק"ג ריש פרשת פקודי נמסר במסורה גדולה על ז' פסוקין דאית ביה תריין מליין חד קמץ וחד פתח, ואחד מהם הוא פסוק זה: וכל המרָבָב אשר ירָבב עליו.

^{כ"ז} רוו"ה כתב שהפתח במק"ג הוא רק משום שנשבר בו רגל הקמץ ונדמה לפתח. ויתכן לומר עוד שזו טעות שנגרמה מחמת המשך הפסוק בו תיבת יָרָבב מנוקדת בפתח.

ויש לציין, שרא"פ כדרכו נמשך אחר מק"ג, ובעקבותיו כתבו בתיקון סופרים לרש"ד (חומש ויקרא לא נכתב ע"י ר' שלמה דובנא) ובמנחת כליל ובמסורת הקריאה שהכ"ף בפתח, אך באמת הוא שיבוש גמור, ואין לנוסח זה שום שורש ומקור, ואף מהמסורה מוכח שזהו שיבוש.

^ל יתכן שההטעמה בקדמא היא טעות שנגרמה מחמת הפסוקים הסמוכים בהם תיבת אֶשְׁרֵי לפני לשון שכיבה מוטעמת בקדמא (בפסוק ד' מוטעם: אֶשְׁרֵי יִשְׁקֹב, ובפסוק י"ח מוטעם: אֶשְׁרֵי יִשְׁקֹב, ובפסוק כ' מוטעם: אֶשְׁרֵי תִשְׁקֹב).